

Uitspraak no. 3 van de Verbondscommissie Samenloop, inz. "Glad
geworden wegen"

Betreft: Aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven/WA-motorrijtuig-
verzekering

Partijen: Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze Commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

-Feitelijke gegevens

Met zijn tractor vervoerde X bieten van het land over de openbare weg. Dit bracht besmeuring van de weg met zich mee. Na het bietentransport is de weg schoon geschraapt. In verband met dreigende vorst heeft X ervan afgezien de weg schoon te spuiten. Mede door mistig weer en dooi na nachtvorst is de weg enigszins glad geworden.

Een automobilist is, vier dagen na het bietentransport, op deze weg geslipt, mogelijk mede door te hard rijden. Hij stelde X aansprakelijk. Deze meldde dit schadegeval bij verzekeraar A, bij welke maatschappij hij een aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven had lopen, en bij verzekeraar B, waar hij voor het WA-motorrijtuigrisico terzake van zijn tractor verzekerd was.

Het geschil

Verzekeraar A heeft na aanmelding van het schadegeval aan X een beroep op de bij hem lopende verzekering afgewezen. Hij is van mening dat hij als aansprakelijkheidsverzekeraar voor bedrijven hier geen taak heeft nu het gaat om een risico dat ingevolge de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen verplicht verzekerd is op de motorrijtuigpolis, welk oordeel hij mede baseert op de rechtspraak. Derhalve biedt de bij hem gesloten aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven geen dekking voor schade die met of door een motorrijtuig veroorzaakt is.

Verzekeraar B heeft het schadegeval in behandeling genomen. Deze maatschappij was het met het standpunt van verzekeraar A niet eens en wendde zich tot de Verbondscommissie Samenloop ter beslechting van het geschil.

In zijn Memorie van Eis stelt verzekeraar B dat, aangezien er enige dagen verstreken zijn tussen het transport en het ongeval, het verband met het motorrijtuig geheel verbroken is. Niet het rijden met het motorrijtuig, maar het laten liggen van het vuil is de oorzaak van het ongeval geweest. Daarom dient niet de WA-motorrijtuigverzekeraar maar de aansprakelijkheidsverzekeraar voor bedrijven de schade te vergoeden.

-2-

In zijn Memorie van Antwoord bestrijdt verzekeraar A de stelling van verzekeraar B. In de bij hem gesloten aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven sluit hij schade door of met een motorrijtuig veroorzaakt uit. Immers, zo stelt hij, dergelijke schade behoort te worden gedekt door de motorrijtuigverzekeraar in de zin van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen. Hij is de mening toegedaan, dat de onderhavige schade in de zin van de W.A.M. is veroorzaakt met of door een motorrijtuig, zodat verzekeraar B dekking behoort te geven. Hij wijst in dit verband op recente jurisprudentie van de Hoge Raad, waaruit blijkt dat het verband tussen het motorrijtuig en de schade in zeer ruime zin moet worden opgevat. Met een beroep op deze jurisprudentie stelt verzekeraar A dat ook in dit geval, waar enige dagen verstreken zijn tussen het transport en het ongeval, het verband tussen het motorrijtuig en de schade niet verbroken is. Hij wijst er daarbij op dat bij een andere opvatting een praktisch probleem zou ontstaan, nl. het bepalen van de grens tussen gevallen waar nog sprake is van verband tussen het motorrijtuig en de schade en gevallen waar dat niet meer zo is. Voorts merkt verzekeraar A op dat de bij hem gesloten aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven een uitzondering op de uitsluiting voor door of met een motorrijtuig veroorzaakte schade bevat voor het ladingrisico. De dekking voor het ladingrisico is echter op de motorrijtuigpolis primair. Op de algemene aansprakelijkheidspolis wordt slechts aanvullende dekking verleend. Indien de uitzondering op zijn uitsluiting van toepassing zou worden geacht, en derhalve op de weg gevallen modder als een van het motorrijtuig gevallen goed zou worden beschouwd, behoort de schade toch voor rekening van verzekeraar B te komen. Tenslotte wijst hij als algemene opmerking er nog op, dat het veroorzaakte gevaar een gevaar is voor verkeersongelukken. Dat is naar zijn mening een risico dat bij uitstek bij de motorrijtuigverzekeraar thuis hoort.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt ten aanzien van het bovenstaande als volgt: De beantwoording van de vraag of X volledig aansprakelijk is voor het ongeval dan wel of de automobilist door mogelijk onvoorzichtig rijden geheel of ten dele eigen schuld te verwijten valt, behoort niet tot haar competentie.

Volgens artikel 2 sub 2 van haar reglement kan de Commissie echter oordelen omtrent de vraag welke partij primair dekking moet geven. Zij constateert dat de schade van X inmiddels, na eerst bij verzekeraar A te zijn afgewezen, door verzekeraar B in behandeling is genomen. Zij is in dit verband van oordeel dat het door verzekeraar A tegenover X bij brief van 10 januari 1978 ingenomen standpunt onvolledig is onderbouwd nu deze maatschappij zich daarin beroepen heeft op zijn algemene uitsluiting van het WA-motorrijtuigrisico in de aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven, maar aan het aspect van een eventuele subsidiaire dekking van het ladingrisico geen aandacht heeft besteed. Dat laatste is eerst in de Memorie van Antwoord geschied. In de in het onderhavige geval van toepassing zijnde polis is te lezen:

-3-

-3-

"De verzekering dekt mede de aansprakelijkheid van:"
 "1. de verzekerden voor schade, veroorzaakt door of"
 "met goederen, die zich bevinden op, vallen van of"
 "afgevallen zijn van een motorrijtuig;"
 voorts:
 "Op de in dit artikel gegeven dekking kan geen beroep"
 "worden gedaan, indien en voorzover een andere"
 "verzekeraar op grond van een aansprakelijkheids-"
 "verzekering al dan niet van oudere datum, dan wel op"
 "grond van het bepaalde in de Wet Aansprakelijkheids-"
 "verzekering Motorrijtuigen verplicht is de schade te"
 "vergoeden."

Met betrekking tot het geschil zal de Commissie onderzoeken of hier sprake is van een samenloop van dekking op verschillende verzekeringsovereenkomsten dan wel of de onderhavige situatie anderszins tot het werkterrein van de Commissie behoort als omschreven in haar reglement en vervolgens tot een uitspraak komen.

De Commissie is van oordeel dat geen onderscheid gemaakt dient te worden tussen echte lading of enig ander goed dat van het voertuig op de weg komt. In beide gevallen vloeit immers de besmeuring van de weg voort uit het gebruik van een motorrijtuig.

Uitgaande hiervan spelen bij de beantwoording van de vraag welke partij primair dekking dient te geven, andere feitelijke omstandigheden naar haar oordeel geen rol.

Eén van deze omstandigheden is de tijdsduur tussen het moment van het verlies en dat van het ongeval, zoals door verzekeraar B is gesteld. Nu er, ongeacht de tijdsduur tussen het afvallen en het ontstaan van de schade, sprake is van enig goed dat van een motorrijtuig afkomstig is, waardoor een weggebruiker schade lijdt, gaat het naar het oordeel van de Commissie om aansprakelijkheid voor een verkeersongeval waarvoor de WA-motorrijtuigverzekeraar primair en de algemene aansprakelijkheidsverzekeraar eventueel secundair dekking dient te verlenen. Zij baseert zich hierbij op de regeling die mede voor ladingrisico tussen de NVVA en de WAV in het leven is geroepen. Aan deze regeling heeft de Verbondscommissie Samenloop uitvoerig aandacht besteed in haar uitspraak no. 1 inz. "Gastank" d.d. 18 januari 1980 (circ. no. VL-80/12), zodat zij hiermede ter wille van de beknoptheid volstaat. De Commissie is van oordeel dat de polisbepalingen van zowel verzekeraar A als verzekeraar B op bovengenoemde regeling zijn geënt.

Conclusie

De Commissie concludeert dat in dit geval sprake is van samenloop van dekking als bedoeld in artikel 2 sub 3 van het reglement van de Verbondscommissie Samenloop weshalve de Commissie krachtens art. 3 sub 5 van haar reglement bevoegd is tot het doen van een uitspraak met kracht van een bindend advies. De Commissie stelt vast dat het principe van de hier aan de orde zijnde voorrangregeling, te weten primaire dekking voor het ladingrisico (met uitzondering van laden en lossen) op de motorrijtuigpolis en aanvullende dekking op de algemene aansprakelijkheidspolis ook is vastgelegd in de bepalingen van de polissen van verzekeraar B en verzekeraar A zoals hierboven uiteengezet.

-4-

Bindend advies

De Commissie geeft derhalve als haar bindend advies dat verzekeraar B primair dekking zal hebben te verlenen.

's-Gravenhage, 25 april 1980

Verbandscommissie Samenloop

De Voorzitter:

De Secretaris:

w.g. B.H. van Beem

w.g. S.N.W. Karreman

B.H. van Beem
(voorzitter)

Mr. S.N.W. Karreman
(secretaris)